

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. I. 20.331/2013/6. szám

A Debreceni Ítéltábla a Hodosi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Hodosi Miklós ügyvéd, címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek - a Dr. Zajdó Zsolt ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (címe) I. rendű alperes és II.rendű alperes neve (címe) II. rendű alperes ellen szerzői jogdíj megfizetése iránt indított perében meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a II. rendű alperes részére 75 000 (Hetvenötezer) forint összegű másodfokú eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

2007. december 29. napjától a II. rendű alperes - amelynek a perbeli időszakban tagja és ügyvezetője volt az I. rendű alperes - tulajdonában állt az **"S1"** gyári számú zenegép, amelyet bérleti szerződés alapján a II. rendű alperes a..... szám alatti **„F"** Söröző" elnevezésű vendéglátó üzletben helyezett el; valamint az **"S2"** gyári számú zenegép, amelyet bérleti szerződés alapján a II. rendű alperes a szám alatti **„L"** Kocsma" elnevezésű vendéglátó üzletben helyezett el.

2008. február 21. napján az I. rendű alperes a II. rendű alperes képviseletében, e-mail útján, a gyári számok megjelölésével a zenegépeket „regisztrálásra" bejelentette a felperes felé, egyben úgy nyilatkozott, hogy az átalánydíjas jogdíjfizetést választja. A bejelentést követően a felperes a 2008. február - 2008. október időszakra esedékes jogdíjról 2008. október 7. napján, a 2008. november hónapra esedékes jogdíjról 2008. október 28. napján, míg a 2008. december hónapra esedékes jogdíjról 2008. november 26. napján állított ki számlát. A számlákban meghatározott fizetési kötelezettségének a II. rendű alperes valamennyi esetben teljes körűen eleget tett. A 2009. és a 2010. évekre a II. rendű alperes nem tett nyilatkozatot a jogdíjfizetés választott módjáról, a felperes ezekre az

évekre vonatkozóan számlákat a részére nem küldött, ezért a II. rendű alperes jogdíj fizetési kötelezettségét 2009. január 1. napjától nem teljesítette.

A Vám- és Pénzügyőri Hivatal 2010. augusztus 4. napján a „**F**” Söröző” vendéglátó üzletben, 2010. november 25. napján pedig a „**L**” Kocsma” vendéglátó üzletben jövedéki ellenőrzéseket végzett, amelyek során megállapította, hogy mind az „**S2**” gyári számú zenegépen, mind az „**S1**” gyári számú zenegépen a 2009. és 2010. években esedékes, a többszörözésért fizetendő jogdíjak megfizetése nélkül a merevlemezek tárolójára zeneműveket másoltak fel; a hatóság a merevlemezeket mindkét esetben lefoglalta.

A szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok hasznoszerzés végett megsértése vétségének gyanúja miatt az I. rendű alperessel szemben a Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Nyomozó Hivatala Megyei Osztálya előtt 63015/1365/2010/bü számon nyomozás volt folyamatban. A nyomozati eljárásban kirendelt igazságügyi informatikai szakértő szakvéleményeiben megállapította, hogy az „**S2**” zenegép merevlemezére összesen 5955 db, míg az „**S1**” zenegép merevlemezére összesen 5092 db szerzői jogi védelem alatt álló zeneművet másoltak fel.

A ... Városi Ügyészség B.7808/2010/8. számú határozatával az I. rendű alperessel szemben a vádemelést elhalasztotta. A határozat indokolása szerint a 2009. és 2010. évre esedékes, a többszörözés után járó átalány jogdíj megfizetésének elmaradása következtében az I. rendű alperes a jogtulajdonosoknak az „**S2**” gyári számú zenegéphez kapcsolódóan bruttó 1 191 000 Ft, az „**S1**” gyári számú zenegéphez kapcsolódóan bruttó 1 018 400 Ft vagyoni hátrányt okozott.

A felperes módosított keresetében kérte kötelezni vagylagosan az I. rendű vagy a II. rendű alperest 4 489 500 Ft tőke, ebből 2 420 112 Ft tőke után 2010. augusztus 4. napjától, 2 069 388 Ft tőke után 2010. november 25. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatok és a perköltség megfizetésére. Előadta, hogy az I. rendű alperes 2008. február 21. napján a zenegépeket bejelentette, és nyilatkozott a jogdíjfizetés módjáról, azonban a hatályos jogdíjközlemények szerint minden évben írásban kell közölni a közös jogkezelő szervezettel, hogy a felhasználó az egyes zenegépekbe történő többszörözés alapján milyen jogdíjfizetési formát választ, azonban sem a 2009., sem a 2010. évre a II. rendű alperes nevében bejelentés nem érkezett, a bejelentési kötelezettség elmulasztása miatt nem került sor a számlák megküldésére. A fizetési kötelezettség elmulasztása miatt hangfelvételenként az alpereseknek vagylagosan 320 Ft + ÁFA összegű utólagos díjat kell fizetniük.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségében marasztalását kérte, többek között azzal az indokkal, hogy a zenegépek a II. rendű alperesi gazdasági társaság tulajdonában álltak. A II. rendű alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségében marasztalását kérte, többek között azzal az indokkal, hogy a zenegépek tulajdonjogát bejelentette, nyilatkozott a jogdíj megfizetésének módjáról, a részére megküldött számlák szerinti fizetési kötelezettségének eleget tett, arról pedig nem kapott tájékoztatást a felperestől, hogy ismételten bejelentést kellene tennie.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 171 450 Ft tőkét, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest 15 napon belül az I. rendű alperesnek 285 083 Ft összegű, a II. rendű alperesnek 267 978 Ft összegű perköltség megfizetésére, továbbá kötelezte a II. rendű alperest az államnak külön felhívásra 7 500 Ft összegű le nem rótt eljárási illeték megfizetésére. Az ítélet indokolása szerint az I. rendű alperes mint természetes személy sem a zenegépek tulajdonosa, sem a zenegépek elhelyezési helyéül szolgáló üzletek működtetője nem volt, így felhasználónak nem minősül, a szerzői jogdíj fizetési kötelezettségnek nem alanya, vele szemben ezért a kereset teljes egészében alaptalan.

A II. rendű alperes vonatkozásában a keresetet kisebb részben alaposnak találta. A zenegépek tulajdonosa mind a 2009., mind a 2010. évben a II. rendű alperes volt, amely tulajdonosi minősége a többszörözéssel megvalósított felhasználás tekintetében egyben a felhasználói minőséget is megalapozza, ezért a jogdíj fizetési kötelezettség alanya a II. rendű alperes. Azzal, hogy a II. rendű alperes a zenegépek tekintetében a felhasználás tényét a felperesnek bejelentette, egyben nyilatkozott a díjfizetés módjáról, a felperes és a II. rendű alperes között a felhasználás engedélyezésére és díjazására vonatkozó szerződés határozatlan időtartamra létrejött. A felperes által kibocsátott hatályos jogdíjközlemények a 2008., a 2009. és a 2010. évekre vonatkozóan ugyan rögzítik azt, hogy az éves átalánydíj megfizetése a tárgyév utolsó napjáig jogosítja a felhasználót, azonban ebből nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a tárgyév utolsó napjával a felhasználás engedélyezésére vonatkozó szerződés megszűnne, legfeljebb az a következtetés adódik, hogy a tárgyévi jogdíj megfizetése a tárgyév utolsó napját követő időszakra vonatkozóan jogosítást már nem eredményez, a további felhasználásra jogosultságot újabb díjfizetéssel lehet szerezni. Figyelemmel arra, hogy a felperes a 2008. évre is mintegy 10 hónapos késedelemmel küldte meg a jogdíj fizetésére vonatkozó első számlát, az elsőfokú bíróság elfogadta a II. rendű alperes azon előadását, hogy a 2009. évben a II. rendű alperest képviselő I. rendű alperes több alkalommal eredménytelenül kísérelte meg a számla megküldése ügyében felvenni a kapcsolatot a felperessel, a felperes együttműködő magatartást ebben a részben nem tanúsított. A felperesi jogkezelő szervezet és a II. rendű alperesi felhasználó jogviszonya mellérendeltségen alapuló szerződéses jogviszony, amelyre a szerződő felekre általános jelleggel irányadó kötelmi jogi szabályok is vonatkoznak. A felperes, mint professzionálisan jogkezeléssel és jogértvényesítéssel foglalkozó szervezet, továbbá a jogdíjközleményekben egyoldalúan megfogalmazott általános szerződési feltételek megalkotója és alkalmazója, akkor járt volna el a törvényi rendelkezések szerint a jóhiszeműség és tisztesség, valamint a kölcsönös együttműködés követelményeinek megfelelően, ha vagy a felek közötti szerződés létrejöttkor, vagy 2008. év végén - 2009. év elején tájékoztatást nyújt a II. rendű alperesi felhasználónak arról, hogy a díjfizetési módok közötti választást érintően évente ismétlődően újabb nyilatkozatot kell tennie. Mindezzel nem egyeztethető össze az a felperesi eljárás, hogy a II. rendű alperes bejelentését követően bármely tartalmi, érdemi tájékoztatás nélkül, mintegy 10 hónapos késedelemmel három ízben számlát bocsátott ki, majd a továbbiakban bármely tájékoztatás nélkül a számlázással felhagyott. Az együttműködési kötelezettség megszegése miatt a felperes csak a 2009. január 1. napja és a jövedéki ellenőrzések napja közötti átalány jogdíjak megfizetésére tarthat igényt, amely az **"S2"** gyári számú zenegép után 2009. január 1. napjától 2010. augusztus 4. napjáig 63 000 Ft + 17 010 Ft Áfa, az

"S1" gyári számú zenegép után 2009. január 1-től 2010. november 25-ig 72 000 + 19 440 Ft Áfa összegű jogdíj. Mindezekre tekintettel kötelezte az elsőfokú bíróság a II. rendű alperest összesen 171 450 Ft tőkeösszegnek a felperes részére történő megfizetésére, míg ezt meghaladóan a felperesi keresetet a II. rendű alperessel szemben elutasította. Mellőzte a késedelmi kamat fizetésre kötelezést, mivel a II. rendű alperes irányában a felperes számlát nem bocsátott ki. A perköltség viseléséről az I. rendű alperes tekintetében a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint teljes pernyertessége, a II. rendű alperes tekintetében a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése szerint nagyobb részbeni pernyertessége alapján rendelkezett, az ügyvédi munkadíj mint perköltség összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján állapította meg. A 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése és a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése értelmében kötelezte a II. rendű alperest a perben le nem rótt eljárási illeték pervesztességéhez igazodó arányos részének a megfizetésére, továbbá úgy rendelkezett, hogy ezt meghaladóan a le nem rótt eljárási illetéket a felperes illetékmentessége folytán az állam viseli.

A felperes az első fokú ítélettel szemben véglegesen fenntartott fellebbezésében kérte az ítélet megváltoztatását és a II. rendű alperesnek a keresete szerinti, valamint a másodfokú perköltségben marasztalását. A fellebbezésben előadta, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatokból helytelen következtetésekre jutott, a jogszabályi rendelkezéseket tévesen értelmezte. A felperest nem terheli az első fokú ítéletben felhívott mértékű együttműködési kötelezettség, a jogdíjközlemények közzétételével információs és együttműködési kötelezettségének eleget tett. A II. rendű alperes a 2008. évi jogdíjközleményt ismerte és elfogadta, hiszen annak megfelelően bejelentést tett, és a jogdíjat is megfizette. Ezért tudnia kellett, hogy a bejelentéssel csak 2008. december 31. napjáig jogosult a felhasználásra, a további jogosultsághoz ismételt bejelentési kötelezettsége van. Nem a közös jogkezelő feladata az egyes potenciális felhasználókat előzetesen külön-külön értesíteni, a Magyar Közlönyben közzétett jogdíjközlemények rendelkezéseinek nem ismerésére a felhasználók alappal nem hivatkozhatnak. A felperes ugyan kétségtelenül rendszertelenül számlázott, ebből azonban nem vonható le az a következtetés, hogy a II. rendű alperesnek ne kellett volna bejelentést tennie, a számlázás elmaradása nem értékelhető olyan kötelezettségszegésnek, amely mentesíthetné a felhasználókat a bejelentési kötelezettség alól. Téves az elsőfokú bíróságnak a jogviszony 2008. december 31. napját követő időszakra való fennmaradásával kapcsolatos álláspontja, a 2008. évre irányadó Jogdíjközlemény rendelkezéseiből ugyanis egyértelműen következik, hogy a jogdíj megfizetése alapján csak a tárgyév december 31. napjáig tekinthető jogosítottnak a felhasználó. Hivatkozott továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megsértette annyiban, hogy a II. rendű alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő, és ennek ellenére határozta meg a bizonyításra szoruló tényeket és a bizonyítási terheket.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását, a felperesnek másodfokú perköltségében marasztalását kérte azzal, hogy az elsőfokú bíróság a jogszabályokat megfelelően értelmezte, az érdemi döntése helyes.

Az ítéltábla fellebbezés hiányában a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján nem érintette az első fokú ítéletnek a II. rendű alperest részben marasztaló, valamint a keresetet az I. rendű alperessel szemben elutasító rendelkezéseit, míg a fellebbezést a következők szerint nem találta alaposnak:

Az elsőfokú bíróság a per eldöntése szempontjából releváns tényállást a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetései is helytállóak, álláspontjának jogi indokolását az ítéltábla kisebb részben pontosította.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezésben állított eljárási szabálysértést nem valósította meg. A keresetnek a II. rendű alperesre történő kiterjesztését követően a II. rendű alperesi képviselő úgy nyilatkozott: „a II. rendű alperes képviseletében érdemi ellenkérelmünk szintén a kereset elutasítására irányul” (15. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal). Figyelemmel arra, hogy az I. rendű alperes - aki a II. rendű alperes szervezeti képviselője - a korábban előadott érdemi védekezésében nem csupán saját felhasználói minőségét vitatta, hanem a felperes együttműködési kötelezettségének az elmulasztása miatt a jogdíj fizetési kötelezettség alaptalanságára is hivatkozott, az így előadott ellenkérelem a Pp. 139.§-ában foglalt feltételeknek megfelelt, és ennek alapján az elsőfokú bíróság a Pp. 3.§-ának (3) bekezdése alapján az anyagi és eljárási szabályokkal összhangban tájékoztatta a feleket a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről és a bizonyítás elmulasztásának a következményeiről.

A tényleges felhasználó II. rendű és a közös jogkezelést végző felperesi szervezet jogviszonyát az elsőfokú bíróság a Ptk. és az Szjt. megfelelő rendelkezéseinek felhívásával, a jogszabályok helyes rendszertani értelmezése alapján helytállóan minősítette polgári jogi, mellérendeltségen alapuló jogviszonyként, az ítéltábla annyiban pontosítja az első fokú ítélet jogi indokolását, hogy a felhasználási szerződések ténylegesen nem a felperes és a II. rendű alperes között, hanem a hangfelvétel előállítói és a II. rendű alperes között jöttek létre.

Az Szjt. 16. §-ának (1) bekezdéséből következően a szerzői és a szomszédos jogok főszabálya, hogy a védelem alatt álló művek bármilyen felhasználását a szerző (jogosult) a közte és a felhasználó között megkötött felhasználási szerződéssel engedélyezheti. Az Szjt. 76. §-a (1) bekezdése a) pontjának speciális szabálya szerint törvény eltérő rendelkezése hiányában a hangfelvétel előállítójának hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy a hangfelvételt többszörözzék. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése szerint a hangfelvétel előállítóját a felhasználásokért díjazás illeti meg.

A felhasználási szerződés polgári jogi szerződés, amelyre a Ptk. rendelkezései irányadóak, a jogviszony a szerző és a felhasználó között jön létre, a szerződés az általános szabályok szerint módosítható, megszüntethető, illetve egyoldalúan felmondható. A szerződés tartalmát a szerző és a felhasználó - jogszabályi kivételek hiányában - szabadon állapíthatják meg.

A felhasználásra vonatkozó jogosultság a szerzőtől (jogosulttól) felhasználási szerződéssel megszerzése főszabálya alól azonban az Szjt. számos kivételt megalapít. Így az Szjt. 85. §-a alapján a felhasználás jellege, illetve körülményei miatt egyedileg nem gyakorolható szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó ilyen jogok érvényesítése közös jogkezelés útján történik. A közös jogkezelés keretében jogosítható úgynevezett *kisjogos* felhasználások esetében a jogviszony - a nagyjogos felhasználásokkal ellentétben - nem a szerző (jogosult) és a felhasználó közötti, egyedileg megtárgyalt szerződés megkötésével, hanem a tényleges felhasználással jön létre. Amikor a felhasználó a hangfelvételt a zenegép tárolójára tölti, tehát többszörözi, ráutaló magatartással elfogadja az Szjt. és az irányadó jogdíjközlemények a mű felhasználására vonatkozó előírásait, így jogdíj fizetési kötelezettségét.

A kisjogos felhasználás sajátosságaiból eredően minden egyes hangfelvétel többszörözése után a felhasználással az adott hangfelvétel előállítója és a felhasználó között jön létre a felhasználási szerződés, amelyekben azonban - tekintettel arra, hogy a szerzői és szomszédos jogok ilyenkor jellegüknél fogva egyedileg nem gyakorolhatók - a jogosultak képviseletében a felhasználóval szemben a szerződésből eredő jogosultságokat és kötelezettségeket a közös jogkezelő szervezet gyakorolja. A felhasználási szerződések tehát a perbeli esetekben nem a felperesek és a II. rendű alperes, hanem a hangfelvétel előállítói - akiket a felperes képvisel - és a II. rendű alperes között jöttek létre. A szerződéseket nem a II. rendű alperes által tett, a zenegépek bejelentésére és az átalánydíjas fizetési mód választására vonatkozó nyilatkozat keletkeztette, hanem a szerződések magával a felhasználással, azaz a hangfelvételek zenegépre másolásával jöttek létre. Az ellenkező értelmezés kizárná a jogosulatlan felhasználás után járó fizetési kötelezettség felperes általi érvényesíthetőségét.

Nem értelmezhető a felperesnek a szerződés megszűnésére vonatkozó álláspontja, mert a jogosulatlan felhasználás következménye nem a jogviszony megszűnése, hanem a jogkövetkezmény alkalmazása.

A felperes által kibocsátott jogdíjközlemények a felhasználóknak az átalánydíjas és a többszörözésenkénti fizetési mód közötti választásra vonatkozó írásbeli bejelentési kötelezettségét írják elő. A tárgyévre vonatkozó bejelentési kötelezettség elmulasztása azonban nem vezet a felperes által érvényesített jogkövetkezmény alkalmazására a következők szerint:

A szerzői jogi törvényi rendelkezések célja az engedély nélküli felhasználások kizárása. Bejelentés hiányában a közös jogkezelő szervezet csak ellenőrzés útján szerezhet tudomást az egyébként kontrollálhatatlan terjedelmű tényleges felhasználásról. A bejelentése alapján kerül a közös jogkezelő szervezet abba a helyzetbe, hogy a felhasználás módjához képest a jogdíjat érvényesíthesse, ezáltal az általa képviselt jogosultak a felhasználás ellenértékéhez juthassanak. A felhasználó kötelezettsége a perbeli többszörözés esetében ezért kettős: egyrészt a közös jogkezelő szervezet tudomására kell hoznia, hogy a zenegépben többszörözésre kerül sor, másrészt ezt követően a közös jogkezelő szervezet által megküldött számlák ellenértékeit meg kell fizetnie.

A szerzői jogi törvényi rendelkezések céljával ellentétes lenne az az értelmezés, hogy miután a felhasználó a közös jogkezelő szervezet tudomására hozta a többszörözés általa választott módját, a következő tárgyvire vonatkozó nyilatkozat elmulasztása, minden előzetes figyelmeztetés nélkül, a jogosulatlan felhasználás jogkövetkezményeinek alkalmazásához vezetne.

A Ptk. 219. §-ának (1) bekezdéséből következően a jogosultakat képviselő közös jogkezelő szervezet nyilatkozatait, a felhasználási szerződéseket érintően, a jogosultak nyilatkozatainak kell tekinteni. Helytállóan mutatott rá arra az elsőfokú bíróság, hogy a Ptk. 4. §-ának (1) és (4) bekezdéséből, valamint 277. §-ának (4) bekezdéséből következően a feleket a szerződés teljesítésében együttműködési kötelezettség terheli, amely kötelezettség megsértése a szerződésszerű teljesítés elmaradása esetén érvényesíthető jogkövetkezmény alkalmazását kizárja. A jogdíjközleményeket kibocsátó, a közös jogkezeléssel szervezetileg foglalkozó felperestől a polgári jog alapvető elvei alapján minimálisan elvárható lett volna az újabb, a tárgyvire vonatkozó bejelentési kötelezettségre, a bejelentés elmulasztásának a következményeire irányuló teljes körű tájékoztatás. A felperes a 2008. évi bejelentést követően a számlákat jelentős késedelemmel küldte meg, majd a 2009. évtől kezdődően a II. rendű alperest nem hívta fel újabb bejelentés előterjesztésére, a számlák megküldésével felhagyott, ezért a II. rendű alperes jogdíj fizetést teljesíteni nem tudott, mindezek alapján a felperes a felhasználási szerződések teljesítésében elvárható együttműködési kötelezettségét megszegte, a jogosulatlan felhasználás jogkövetkezményeit eredményesen nem érvényesítheti. Ezért az elsőfokú bíróságnak a keresetet a tényleges felhasználás után fizetendő jogdíjak tőkeösszegén felül elutasító rendelkezése érdemben helyes. Az ítéletábla egyetértett az elsőfokú bíróság azon rendelkezésével is, hogy számlák megküldésének a hiányában a Ptk. 302. §-ának b) pontja szerinti jogosulti késedelem következtében a felperes a tőke után késedelmi kamatokat nem érvényesíthet.

A fentiekre tekintettel az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján, a jogi indokolás szükséges pontosítása mellett, helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján az ítéletábla kötelezte a felperest a fellebbezett érték alapján a II. rendű alperes javára a másodfokú eljárásban felmerült, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése szerint megállapított, a (6) bekezdés alapján a szükséges és indokolt képviseleti tevékenységhez igazodóan mérsékelt összegű jogi képviselői munkadíj mint perköltség megfizetésére. Az I. rendű alperes a vele szemben előterjesztett fellebbezés visszavonása után kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a másodfokú eljárásban felmerült költségei megtérítését nem kéri, ezért arról rendelkezni nem kellett.

A le nem rótt fellebbezési illetéket a felperes személyes illetékmentessége folytán a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) és (2) bekezdései alapján az állam viseli.

A perköltség vonatkozásában a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapul.

D e b r e c e n, 2013. szeptember hó 19. napján

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Pribula László s.k. előadó bíró,
Dr. Bakó Pál s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő